

בתנאי שאם יהיה רוב - ישנו חוק הבחירות וכריזו מיד על בחירות, אם לא יהיה רוב - יתפטרו וסמכותו לטדר בחירות חדשות. הוא אמר בצדק אם תהיה רשימה שלב"מ רק לשנוי משטר הבחירות יקבלו אולי 3-4 מנדטים, ואין לכך כל ערך.

6.5.65, יום ה', יום העצמאות

כתבתי בשם החברה לחקר המקרא מכתב לרוה"מ לתת הוראה לקול ישראל לשדר חידון התנך, ולא למסור זאת לצה"ל. אורי, שבא הנה הבוקר, הבטיח להמציא המכתב לידי רוה"מ כשרק ישוב מה"א.

חידון התנך נמשך יותר משלוש שעות. המצוינים ביותר היו שני אחים תאומים מעיראק - בלפור והרצל חקב, השלישית צעירה אמריקנית אסתר פרייליך. לא כל השאלות היו מוצלחות, כגון היכן נמצא הבטוי קוצר רוח. ביטוי כל כך משומש אינו מסוגל לעורר אסוציאציה בפסוק מן התנך, אולם מעודדת העובדה שבאו הפעם מאחת עשרה ארצות, ומארה"ב בלבד 5, מהם 4 צעירות, יהודית אפלטון, דבורה הייזלר, אסתר פרייליך, חיה קליין, ורק צעיר אחד : משה סוקולוב. מצרפת באו 3, כולם בנים. נקבעו 5 מילגות לזוכים, החלטנו להוסיף אף לעוד אחד. חידון זה עלול להפיץ לימוד התנך בחו"ל.

7.5.65, יום ו'

ירדנו הבוקר לחל-אביב. מיד הגיעו: פרס, אלמוגי, עוזי, הלל כהן, סורקיס, מ. דיין, נפגשו בוועדה הפריטטטית עם אנשי "הרוב" של הרכב הלשכה ולא הגיעו לסידור. ספרתי להם בקצרה על הפגשה עם י.י. והבעתי צערי על שעכבו מכתבי ששלחתי לחיים

בשביל ברקח על אי קבלתו שום חפיד במפלגה שהשחמך בה משטר חדש. הם בקשו ממני לחכות עוד זמן מה. דיברו כולם טענו שיש סיכוי ליהפך לרוב אם יוכלו להגיד שאני מסכים לעמוד בראש הרשימה. אמרתי להם איך אני רואה המצב - אם העניינים ימשכו ככה חקום בכנסת השביעית אם לא קודם ממשלת בגין. הם סיפרו כי נעשו מאמצים להשיב ממפ"מ, מהפה"מ ומהליברלים הודעה שלא ישתתפו בממשלה שאני אקים - ונכשלו. נחפרטס רעיון עם יערי - אבל סרב לדבר בגנותי. אמרתי לה מה אני רואה כמשימות העיקריות של המדינה - כמובן פרט לבטחון: הבראה כלכלית עד כדי עצמאות כלכלית, ושיפור החינוך, בתוך זה מסיכת אנשי רוח ובעלי הסכלה גבוהה מארה"ב. אמרתי להם שאני אנסה לברר עם י. ספיר אם סיעתו מוכנה להשתמש ברשות שניתנה בפרוגרמה של "הגוש הפרלמנטרי" ולהלחם על שנוי משטר הבחירות. אדבר על כך עם הליברלים העצמאיים אם כי ידעתי שראשיה (רוזן והררי מתנגדים לכך) ואחן יד לחברים המנסים לתקן המצב במפלגה. כל הדוברים (מלבדי) הביעו בטחונם שאם יוכלו להגיד לחברים שאני מוכן לעמוד בראש הרשימה (אחדים אמרו בראש שתי הרשימות) יהיה רוב גדול. עתוררה שאלה אם אפשר לחייב לקרוא לכנס חדש של הוועידה. אלמוגי שחשב מהחילה שאפשר לחייב - התחיל לפקפק בדבר, אבל אין דבר כזה בחוק סבורים אחדים שאפשר לרכז פטיציה של רוב חברי הוועידה (איני בטוח בכך) ואז יהיו מוכרחים לכנס הוועידה (גם בזאת איני בטוח). החברים נחפזו בכל זאת בהרגשה יותר אופטימית.

- בערב נחארחנו תחילה אצל רננה, כי דוליק לא בקו הבריאות (יש לו חום) ולשם א בא לראותי פרוט. ווייז, מהאוניברסיטה בת"א. הוא עומד למנות את יובל נאמן (ישוב ארצה בסוף הקיץ) לסגנו, כי נחוץ לו עוזר. מתאונן על אנשי ירושלים

שדורשים פדיון בעד בניני השלוחה בח"א שעברו עכשיו לרשות האוניברסיטה בח"א.

הוא בעצמו הולך עכשיו לאמריקה להינתח. יש לו צרות בכליה שלו.

משם הלכנו לגאולה להפגש עם אוגדן ריד ומרי לואיז שהגיעו היום לארץ ועמדו

לנסוע מיד לשדה בוקר, אבל כשנתקשרו עם גאולה נודע להם שאני בח"א ורצו להיות

אצלי בחשע בערב, וביקשתי שניפגש אצל גאולה. היה שם גם זוג אנגלי (גויים)

שהתרועעו עם גאולה בלונדון וזוג יהודי בריטי שבאו להשתקע בארץ. שוחחנו על

ג'ונסון, ריד ריפובליקני אבל חוסך בחוקי גונסון, מרי לואיז לא הצביעה בעד

גולדווסר. מחר יהיה אצלי.

8.5.65, ו' אייר

הבוקר באו הנה מוריק (בראלי), חמה נצר עם הרוב או עם המיעוט. הוא לא עם

; הרוב מפני שאשכול לא רוצה בו. יתכן - לדעת מוריק - שאיבד השפעתו על אנשיו.

כששואלים אותו מדוע אינך אתנו - הוא עונה: מפני משה דיין. מוריק סבור שהחברים

צריכים לדרוש ממרכז המפלגה שובו מבלי לשאול אותו מקודם. הוא קיבל ממשה שרת

חליפת המכתבים ביני ובינו בענין גבעת חיים. שלח מכתבים אלה גם לאהוביה מלכין

ולנסיהו. כל האש הציח נבות בנו של יהודה שרת, שנוכח בגבעת חיים, וזה עורר

התרגשות משפחת שרת.

- אחריו הגיעה הנה אמה מרכוס. כאילו לא נזקנה מאז. ערה ועליזה. עושים סרט

מחיי "מיקי", בעיקר מפעולתו בארץ. הסרט יהיה מוכן בקיץ 1966, היא חשהה פה כחודש

הזמנתיה לבוא לשדה בוקר.